

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การมีความเคารพนับถือต่อศรัทธาของพ่อหมายถึงการไม่เคยขาดมูร์ลี การเชื่อฟังคำแนะนำทั้งหมด

คำถาม: หากลูกๆ ถูกถามว่าลูกมีความสุขและพอใจหรือไม่ ลูกควรจะตอบด้วยความซาบซึ้งว่าอะไร?

คำตอบ: ให้บอกพวกเขาว่า: ฉันใส่ใจที่จะพบผู้เดียวที่อาศัยอยู่เหนือขึ้นไปในธาตุแห่งแสง เนื่องจากฉันได้พบท่านแล้ว อะไรอีกเล่าที่ฉันจะต้องการ? ฉันได้รับในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ลูกๆ ของพระเจ้าจะไม่ห่วงใยเกี่ยวกับสิ่งใดอื่น พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของท่านแล้ว และกำลังวางมงกุฎบนศีรษะของลูก ดังนั้น ลูกจะต้องห่วงใยเกี่ยวกับสิ่งใดอีกเล่า?

โอมชานติ พ่อพูดว่าสิ่งนี้อย่างแน่นอนต้องอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า บาบาคือ พ่อ ครู และครูสูงสุด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการจดจำระลึกถึงนี้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนสิ่งนี้แก่ลูกทุกอย่างจริง เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อ ครู และครู เนื่องจากลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว ลูกจึงเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ บางคนก็ลืมพ่อ และดังนั้นเขาจะจดจำครูหรือครูได้อย่างไร? มายา นั้นทรงพลังมากจนกระทั่งแม้ว่าลูกรู้ถึงคำยกย่องของทั้งสามรูปของท่าน แต่เธอก็ยังทำให้ลูกลืมทั้งสามรูปเหล่านั้น มายาคือผู้ทรงอำนาจเช่นนั้น ลูกๆ บางคนก็เขียนเช่นนั้นว่า บาบา เราลืม มายาทรงพลังมากเหลือเกิน! ตามละคร สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกๆ เข้าใจว่าไม่สามารถมีใครอื่นเหมือนท่าน ท่านคือพ่อ ครู และสัจครู ท่านคือสิ่งนี้จริงๆ ไม่ใช่เรื่องโกหก ลูกควรมีความเข้าใจนี้อยู่ภายในตัวลูก แต่มายาก็ทำให้ลูกลืม บางคนพูดว่าพวกเขาป่วยแพ้ ดังนั้น พวกเขาจะสะสมหลายล้านในทุกย่างก้าวได้อย่างไร? เหล่าเทพถูกวาดภาพมีสัญลักษณ์ของดอกบัว สิ่งนี้ไม่สามารถให้ไว้กับทุกคน การศึกษานี้สอนโดยพระเจ้า ไม่ใช่โดยมนุษย์ การศึกษานี้ไม่สามารถสอนได้โดยมนุษย์ แม้ว่าเหล่าเทพได้รับการยกย่อง เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด จะมีการยกย่องเป็นพิเศษสำหรับพวกเขาได้อย่างไร ในเมื่อทุกวันนี้พวกเขามี “ความเป็นลา” และพรุ่งนี้พวกเขาก็จะมีอาณาจักร? เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ลูกรู้ว่ามากมายได้สอบตกในความพยายามของพวกเขา เพียงผู้ที่สอบผ่านในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ อันที่จริงความรู้นี้ง่ายมาก แต่มายาก็ทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า: เขียนชาร์ตของลูก! อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ลูกจะนั่งและเขียนชาร์ตอยู่นานแค่ไหน? เมื่อลูกนั่งลงเขียนชาร์ต ลูกต้องตรวจสอบว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองชั่วโมงหรือไม่ แล้วก็จะสามารถเห็นได้เช่นกันว่า ลูกกำลังทำตามศรัทธาของพ่อโดยนำไปใช้ในทางปฏิบัติหรือไม่ พ่อก็จะเข้าใจว่า บางทีลูกที่น่าสงสารที่สิ้นหวังเช่นนั้นจะอายใจ มิฉะนั้นแล้วก็จะนำศรัทธาไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่ถึงสองเปอร์เซ็นต์ที่เขียนชาร์ตของพวกเขา ลูกๆ บางคนก็ไม่มี ความเคารพนับถือมากนักต่อศรัทธา แม้ว่าพวกเขาได้รับมูร์ลี พวกเขา ก็ยังไม่ศึกษามูร์ลี หัวใจของพวกเขาก็ต้องบีบแน่นอย่างแน่นอนที่บาบากำลังพูดสัจจะอย่างแท้จริง หากฉันไม่ศึกษามูร์ลี แล้วฉันจะสามารถอธิบายอะไรให้กับผู้อื่น? (การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง) โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าแท้จริงแล้วเราคือดวงวิญญาณ และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนพวกเรา ท่านพูดอะไรอีก? จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ พ่อ การศึกษาเล่าเรียน และครู ทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในสิ่งนี้ แม้กระทั่งผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสก็รวมอยู่ในสิ่งนี้ ความรู้นี้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในไม่กี่คำ ลูกมาที่นี่เพื่อทบทวนสิ่งนี้ เป็นเพียงเพราะตัวลูกเองพูดว่าลูกลืมว่าพ่ออธิบายสิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่และทบทวนความรู้นี้ แม้ว่าบางคนอยู่ที่นี้ พวกเขา ก็ไม่สามารถทบทวนความรู้ได้ มันไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พ่อดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ไม่สามารถมีการเลือกที่รักมักที่ชังในสิ่งนี้ และทั้งไม่มีการศึกษาเล่าเรียนเป็นพิเศษด้วย ในการศึกษาทางโลกพวกเขาจ้างครูเป็นพิเศษเพื่อสอนเป็นการส่วนตัว ครูผู้เดียวนั้นสอนทุกคนเหมือนกันเพื่อสร้างโชคของพวกเขา ครูจะสอนแต่ละคนเป็นการส่วนตัวได้มากขนาดไหน? มีลูกๆ มากมาย ในการศึกษาทางโลกนักเรียนบางคนเป็นลูกๆ ของบุคคลสำคัญ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนเป็นการส่วนตัว ครูของพวกเขา ก็สามารถเข้าใจได้ว่าบางคนเป็นนักเรียนหัวทึบ และดังนั้นครูจึงต้องทำให้เขามีค่าต่อการได้ทุนการศึกษา พ่อฉันไม่ทำเช่นนั้น ครูผู้เดียวนั้นสอนทุกคนเหมือนกัน ครูอื่นดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพิ่มเป็นพิเศษ ผู้เดียวนั้นไม่ร้องขอให้ใครให้ทำความเพียรพยายามเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ การช่วยบางคนให้ทำความเพียรพยายามเพิ่มเป็นพิเศษนั้น หมายความว่าครูของเขาก็จะมีความเมตตาเป็นพิเศษต่อเขา แม้ว่าครูอาจจะได้รับค่าจ้างให้หาเวลาพิเศษเพื่อสอนนักเรียนเพื่อให้เขา

สามารถกลับมาฉลาดได้ แต่ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการศึกษาเป็นพิเศษ ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้เลย ท่านให้เพียงหนึ่งมंत्रาที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก: มานมานะบาฟ! ลูกเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นจากการมีการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าด้วยการจดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกก็มีความรู้นี้ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้น ลูกจดจำระลึกถึงน้อย ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์น้อย ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามของลูกๆ เราต้องกลายเป็นเช่นลัทธิขงจื๊อและนารายณ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนรู้ถึงคำยกย่องของพวกเขา มีคำกล่าวว่า: ท่านคือดวงวิญญาณบุญและเราคือดวงวิญญาณบาป วัดต่างๆมากมายได้ถูกสร้างขึ้นให้แก่พวกเขา ผู้คนไปที่นั่นเพื่ออะไร? ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยเพียงแต่การเหลือบมอง ในการมองเห็นผู้อื่นไปวัด พวกเขาไปที่วัดด้วยเช่นกัน พวกเขาไปที่นั่นเพียงแค่ได้เหลือบมอง บางคนพูดว่า: คนนั้นคนนี้จะไปจาริกแสวงบุญและฉันก็ต้องการจะไปด้วยเช่นกัน อะไรจะเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น? ไม่มีอะไรเลย ลูกๆเช่นกันก็เคยไปจาริกแสวงบุญ เช่นที่พวกเขาฉลองทุกเทศกาล ดังนั้นพวกเขาก็คิดว่าการจาริกแสวงบุญก็เป็นเทศกาลด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกพิจารณาว่าการจาริกแสวงบุญนี้ของการจดจำระลึกถึงเป็นเทศกาล ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีเพียงหนึ่งคำ: มานมานะบาฟ! การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกคงอยู่ตลอดไป พวกเขาพูดเช่นกันว่าพวกเขาเคยไปจาริกแสวงบุญที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตาม ลูกมีความรู้ที่จะบอกพวกเขาว่า ลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ทุกวงจร เพียงพ่อเท่านั้นมาและสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูก พวกเขาไปจาริกแสวงบุญยังสถานที่จาริกแสวงบุญหลักสี่แห่งมาชาติแล้วชาติแล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดได้ว่า ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญ เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ในเวลานั้น ทุกวันนี่ทุกสิ่งที่นี่สกลปรกอบอย่างมา พวกเขามองอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ เวลานั้นพ่อได้บอกลูกว่าการจดจำระลึกถึงนี้ คือการจาริกแสวงบุญเดียวที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญ แล้วเมื่อพวกเขากลับ พวกเขาก็กลับไปเป็นเช่นเดิมที่พวกเขาเคยเป็น พวกเขาเฝ้าแต่ตระเวนไปทั่ว เช่นที่วาสโก เดอ กามาไปรอบโลก ดังนั้นพวกเขาก็ไปทั่วเช่นเดียวกัน มีเพลงว่า: เราไปทั่วทุกหนแห่ง และกระนั้นก็ยังอยู่ห่างไกลจากท่าน ไม่มีใครบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถทำให้ลูกบรรลุถึงท่านได้ ไม่มีใครได้พบพระเจ้า พวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า พวกเขาไปจาริกแสวงบุญของพวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาก็ดัดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า การจาริกแสวงบุญทั้งหมดเหล่านั้นไม่ใช่ของจริง เวลานั้นลูกๆเข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดเมื่อพ่อมา วันหนึ่งทุกคนจะมาเพื่อรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว มีคำกล่าวว่า: “ในที่สุด ท่านก็บรรลุถึงพระเจ้า” แต่อย่างไรล่ะ? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกๆที่สุดแสนหวานเข้าใจว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตกกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกเพียงแต่เอยถึงชื่อบาร์ตเท่านั้น ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่น ทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นมีศานานับไม่ถ้วน พ่อมาและบอกลูกถึงความรู้ของทั้งต้นไม้ ท่านเตือนลูกถึงสิ่งนี้ ลูกเคยเป็นเทพ และลูกก็กลายเป็นนักรบ แล้วก็ไปพ่อค้า และกัศพร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มิน พ่อให้คำอธิบายที่ง่ายดายเช่นนั้นแก่ลูกของคำว่า “อัม โห” (ฉันเป็นเช่นที่ฉันเคยเป็น) โอม หมายถึง “ฉัน ดวงวิญญาณ” และเป็นฉัน ดวงวิญญาณ ผู้ที่วนไปรอบวงจร ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณ คือ ดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดนั้น คือแต่ละดวงวิญญาณ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาพวกเขาที่รู้ถึงความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของ “อัม โห” พ่อพูดว่า: จดจำมंत्रานี้อย่างสม่ำเสมอ หากลูกไม่มีวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไร? เราดวงวิญญาณเวลานี้กลายเป็นบราห์มิน และแล้วก็จะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถไปถามใครก็ตามในสิ่งนี้ และก็ไม่มีการจะสามารถให้คำตอบกับลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมายของ 84 ชาติเกิด “การรู้เรื่องและตกต่ำของบาร์ต” เป็นที่จดจำ นั่นก็ดี เวลานั้นลูกๆเข้าใจทุกสิ่งเกี่ยวกับสภาพของสาโทประธาน สาโท ราโจ ทาโม สุริยวงศ์ จันทราวศ์ ราชวงศ์พ่อค้า เพียงพ่อเท่านั้นผู้เป็นเมล็ดที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เข้ามาในวงจรนี้ ไม่ใช่เราดวงวิญญาณกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย พ่อทำให้พวกเราทัดเทียมกับตัวท่านในการเต็มไปด้วยความรู้ ท่านไม่ได้ทำให้เราเป็นพระเจ้าเหมือนท่าน สิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างมาก เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะสามารถควมหน่วงจรในสติปัญญาของลูกได้ นี่เรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยการใช้สติปัญญาของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกเข้ามาในวงจร 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนี้ เวลา วงศ์สกุล และราชวงศ์ทั้งหมดก็รวมอยู่ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆควรมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญา เพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง เมื่อลูกมีความรู้นี้ ลูกสามารถให้ความรู้กับผู้อื่นได้เช่นกัน ลูกไม่ได้ถูกกำหนดให้ทำข้อสอบใดๆที่นี่ ในโรงเรียนอื่นๆ ข้อสอบของพวกเขามาจากต่างประเทศ ผลลัพธ์ของผู้ที่ศึกษาต่างประเทศก็ให้กับพวกเขาในต่างประเทศ ที่นั่นด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาที่สำคัญที่ให้มีการตรวจสอบ ใครตรวจสอบข้อสอบของลูก? ตัวลูกเองจะต้องทำสิ่งนั้น ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์จากพ่อในสถานภาพอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ด้วยการทำความเพียรพยายาม ที่นี้บรรดาการลูกๆถามพวกเขาว่า: ท่านจะกลายเป็นอะไร? เป็นเทพ นักกฎหมาย หรือเป็นอย่างอื่น? มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อและทำงานรับใช้ ตามนั้นที่ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้น ผู้ที่จดจำพ่ออย่างดีมากสามารถเข้าใจ

ได้เช่นกันว่าพวกเขาต้องทำงานรับใช้ ประชากรต้องถูกสร้างขึ้น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งและดังนั้นทุกประเภททั้งหมด เป็นที่ต้องการสำหรับอาณาจักร ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น เพียงผู้ที่มีปัญญาน้อยเท่านั้นที่ต้องการที่ปรึกษา ที่นั่นลูกไม่ต้องการ คำแนะนำใดๆ บางคนมาถามบาบาเพื่อขอคำแนะนำของท่าน พวกเขาขอคำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งหายาญ “เราควรจะทำอะไร กับเงินของเรา”? “เราควรจะทำนิตริกิจของเราอย่างไร”? บาบาพูดว่า อย่างน่าอัศจรรย์ทางโลกมาถามพ่อ บางครั้งท่าน ให้การคำจูนเล็กน้อยกับลูกๆบางคนเพื่อที่พวกเขาจะไม่หดหู่ใจ นั่นไม่ใช่ตริกิจของพ่อ ตริกิจของพ่อคือตริกิจของพระเจ้า ในการชี้หนทางให้แก่ลูก และที่ลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ลูกกำลังได้รับศรัทธาขณะที่ที่เหลือทั้งหมด คือการกำหนดเช่นปีศาจ ในยุคทองมีการกำหนดที่สูงส่ง ในยุคเหล็กมีการกำหนดเช่นปีศาจ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องถามว่า: เธอมีความสุขและพอใจไหม? สุขภาพของเธอดีไหม? คำถามเช่นนั้นไม่อยู่ที่นั่น คำถามเช่นนั้นถามกันที่นี่ เธอมีความสุขและพอใจไหม? เธอมีความสุขและพอใจไหม? สิ่งต่างๆมากมายก็รวมอยู่ในสิ่งนี้เช่นกัน ที่นั่นไม่มีความทุกข์ที่ลูกจะต้องถามถึงสิ่งนี้ นี่คือโลกของความทุกข์ อันที่จริง ไม่มีใครควรถามคำถามเหล่านี้ แม้ว่า มาหาทำให้ลูกตกลงมา ลูกก็ยังได้พบพ่อ ลูกควรตอบว่า: เหตุใดท่านจึงถามฉันเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของฉัน? เราคือลูกๆ ของพระเจ้า ดังนั้น เหตุใดท่านจึงถามเราเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของเราเล่า? ฉันใส่ใจที่จะพบผู้เดียวที่อาศัยอยู่เหนือขึ้นไป ในธาตุแห่งแสง เนื่องจากฉันได้พบท่านแล้ว อะไรอื่นอีกเล่าที่ฉันจะต้องหวังโย? จดจำอย่างสม่ำเสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าสงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นเมื่อพวกเขาถามลูกว่าลูกมีความสุขและพอใจไหม ให้บอกพวกเขาว่า: เรามีความสุขและพอใจเสมอ แม้ว่าลูกจะเจ็บป่วย ลูกก็ยังคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ที่นั่น ลูกมีความสุขมากกว่าและแม้กระทั่งพอใจมากกว่าที่ลูกอยู่ในยุคทอง เพราะลูกได้พบพ่อผู้ที่ทำให้ลูกมีค่าอย่างมาก และให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก เหตุใดลูกจึงควรมีความหวังโยอะไรอีกเล่า? ลูกๆของพระเจ้ามีความหวังโยอะไร? แม้กระทั่งที่นั่น เหล่าเทพไม่มีความหวังโยอะไรเลย ดังนั้น เนื่องจากพระเจ้าสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกๆของพระเจ้าจะสามารถมีความหวังโยอะไร? บาบา กำลังสอนเรา ท่านคือครูและสัจครูของเรา บาบา กำลังวางมณฑลบนศีรษะของเรา เรากำลังกลายเป็นผู้ที่มณฑล ลูกรู้ว่าลูกได้รับมณฑลของโลกอย่างไร พ่อไม่วางมณฑลนั้นบนศีรษะลูก ลูกรู้ว่า ในยุคทองผู้เป็นพ่อวางมณฑลบนศีรษะของบุตรชายของเขา ผู้ที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า มกุฎราชกุมาร ที่นั่น ถ้าพ่อไม่วางมณฑลบนศีรษะของบุตรชายของเขา บุตรชายก็ไม่มีอารมณ์อดกลั้นพอที่จะรอพ่อของเขาตายเพื่อที่เขาจะสามารถได้รับมณฑล เขาต้องการกลายเป็นจักรพรรดิจากเจ้าชาย สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่มีอยู่ที่นั่น ตามระบบที่นั่น พ่อวางมณฑลบนศีรษะของบุตรชายของเขา และก้าวออกไปในเวลาของตนเอง ไม่มีการพูดถึงสภาพของการปลดเกษียณที่นั่น เขาสร้างพระราชวังเพื่อลูกๆของเขา และเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าในยุคทองมีเพียงความสุขเท่านั้น ลูกจะได้รับความสุขทั้งหมดในทางปฏิบัติเมื่อลูกไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าอะไรจะดำรงอยู่ในสวรรค์ ลูกจะไปที่ไหนเมื่อลูกละร่างกายของลูก? เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสวรรค์จริงๆ พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะไปสวรรค์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการสวรรคตคืออะไร ชาติแล้วชาติเล่าลูกได้รับฟังสิ่งต่างๆของความไม่รู้ เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงสัจจะ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สวมมณฑลแห่งอาณาจักรให้กับตนเองด้วยการศึกษาเล่าเรียน

2. รับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา มีความเคารพนับถือต่อศรัทธาเสมอ

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อสถานภาพสุริยวงศ์ด้วยการคงอยู่อย่างมีสำนึกถึงโชคที่สูงส่งของลูก และดังนั้นจึงอยู่ในรูปที่ทรงพลังของลูก ผู้ที่คงอยู่อย่างมีสำนึกถึงโชคที่สูงส่งของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ นั้นจะมีรูปที่ทรงพลัง พวกเขารับรู้ถึงรูปที่เป็นนิรันดร์และแท้จริงของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่เคยทำหน้าปลอมๆ หลายครั้งมาหาทำให้รูปแบบของคุณธรรมและหน้าที่ของลูกอยู่ในรูปที่ปลอม เธอทำให้ใครบางคนโกรธ บางคนโลก บางคนไม่มีความสุข และบางคนไร้ความสงบ แต่รูปที่แท้จริงของลูกอยู่เหนือสิ่งต่างๆเหล่านั้นทั้งหมด ลูกๆผู้คงอยู่อย่างมั่นคงในรูปที่แท้จริงของพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพสุริยวงศ์

คติพจน์: กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน และความหลงทะนงตนของ 'ฉัน' และความสงสัยใดๆ จะจบสิ้นลง

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณทีละเอียดอ่อน: ในเดือนอะแวคนี้ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

สิ่งสร้างของลูก ดอกบัว อาศัยอยู่ในน้ำแต่ก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะต่อน้ำ ในเมื่อสิ่งสร้างของลูกมีคุณสมบัติพิเศษนี้ แล้วลูกๆผู้เป็นนายผู้สร้างจะไม่สามารถมีคุณสมบัติพิเศษนี้ได้หรือ? เมื่อใดก็ตามที่ลูกถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะบางอย่าง จงเก็บตัวอย่างของดอกบัวไว้เบื้องหน้าลูก เมื่อดอกบัวยังสามารถละวางและน่ารัก ลูกผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจจะไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้หรือ? แล้วลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นตลอดไป